

Прослављена ктиторска слава манастира Вољавац

Његово преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки г. Методије служио је, на празник Светог Мелетија Антиохијског, у уторак 25. фебруара 2025. године, а уочи празника Преподобног Симеона Мироточивог, Свету архијерејску литургију, у Манастиру Рођења Пресвете Богородице у Вољавцу код Бијелог Поља.

Саслуживали су: протојереј-ставрофор Дарко Пејић, архијерејски намјесник бјелопољски, јеромонах Николај (Стаматовић), игуман манастира Златеш и ђакон Душко Перић уз молитвено учешће јеромонаха Дамаскина, јереја Милосава Јовановића, Александра Раковића, Дарка Јовановића и мати Харитине, игуманије манастира Вољавац и вјерног народа.

После читања Светог јеванђеља, бесједио је прота Дарко Пејић.

На крају Литургије, освештан је и преломљен славски колач и благосиљано жито, поводом Преподобног Симеона Мироточивог, ктиторске славе манастира.

Празник Преподобног Симеона Мироточивог и ктиторску славу древне светиње манастира Вољавца, ријечима архипастирске бесједе честитао је Преосвећени Епископ Методије.

„Наздравље и на спасење ктиторска слава ове свете обитељи и Света литургија и Свето причешће и ово дивно и свето сабрање на овом великом, светом и древном мјесту, куда су ходили велики преци наши и остављали широк траг за собом. Само оно што су за небо везали то је доспјело и добацило до ових наших времена и добациће до свих времена, јер је за вјечност везано. Без Бога ни преко прага, говори наш народ. Све оно што у животу чинимо, што помислимо, што кажемо ако у славу Божју и с Његовим благословом то учинимо и за небо вежемо, тиме смо то овјековјечили а кроз то овјековјечивање свега што помислимо, кажемо и урадимо тиме и себе за вјечност припремамо.

Чули смо у Светом јеванђељу, које се чита на Светог Симеона, они који хоће, каже Господ, за мном да иду, нека се свега одрекну и нека узму крст свој на плећа своја и иду за мном. Ко помисли да ће сачувати и жели да сачува живот свој, то јесте све оно што се овдје под овим земаљским животом подразумјева у смислу ове земаљске логике и све оно што је за земљу везано, што је пролазно то ће изгубити, каже Господ. А ако буде све то Христа ради и Њему посветио и за небо везао, онда ће живот вјечни задобити и душу своју спасити. Ничему нас нису преци наши другоме учили, и Свети Симеон на првом мјесту Мироточиви кога данас прослављамо, осим томе. А не само што су нас томе учили, што су то својим дјелима показали, него су то и својим животом потврдили и својом кончином овдје земаљском запечатали“, казао је Владика.

Сви знамо, додао је Преосвећени Епископ Методије, да је Свети Симеон имао тројицу браће од којих је један и Мирослав који је овдје столовао и који је за Петрову цркву у Бијелом Пољу написао Јеванђеље.

„То је његов рођени брат, и Страцимир, и Тихомир којима је Завида, отац њихов, оставио области којима је владао да управљају њима после његове смрти, а Светог Симеона Мироточивог, односно Стефана Немање запао је топлички крај, Топлица и Куршумлија данашња којом је владао и онда све

недаће, које је у својој дивној бесједи поменуо отац Дарко, које је пролазио и несугласицама њиховим породичним и братским, у тим ослобађањима од утицаја Византије, великих империја тог времена, удруживању са другим царствима угарским и њемачким, са Фридрихом Барбаросом ослобађањем Ниша, преузимањем од Византинаца и ширем своје државе, ништа то не би имало користи да он преко свог сина, а онда и својим животом није подигао Студеницу, мајку свих српских цркава у којој је, оставивши све, замонашивши се, узео тај благи Христов јарам и показао примјер свим оним који су долазили у његовој династији и породици после њега, али и цјелокупном српском роду до данашњег дана, шта једино нас у овом свијету може очувати.

Шта год овдје, било која творевина земаљска, људска и држава и било које друге институције, ако се не освештају и за небо не вежу, ако немају благослов Божји и ако нису прожети Јеванђељем и молитвом и осталим јеванђељским врлинама, дакле, ако душа једне државе није црква једног народа, њене богомоље, и подвиг, јеванђељски живот, онда ни та спољашња љуштура се не може одржати, нити трајати, а ово што данас и до данашњег дана српска држава траје, српски народ претрајава на овој вјетрометини на којој нас је Господ оставио, на овом хумском полуострву и брдовитом Балкану, како га зову, не бисмо остали да нисмо том сољу засољени и благодаћу Божјом чувани“, бесједио је Његово Преосвештенство, поручујући:

„Нека нас Свети Симеон Мироточиви са својим сином и свим Светима из његове династије Немањића и свих српских светитеља и свих Божјих угодника чувају и криле да сви појединачно пратимо примјер њихов и да, колико је до нас, наших моћи и снага, учинимо макар онолико колико можемо да допринесемо том дивном и величанственом и узвишеном животу хришћанском, том новом квалитету који је Господ донио и показао нам овдје и проповједа нам свакодневно у свом Јеванђељу и на овој земљи.“

Епископ будимљанско-никшићки г. Методије честитао је још једном ктиторску славу и захвалио кумовима који су се потрудили да спреме славље, мати игуманији која их је организовала под покровитељством ове свете обитељи, моли се за њих и брине о свима који овдје долазе и Богу се моле и пазе ову светињу.

mitropolija.com